

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 744/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		
A. K.	został oskarżony o to, że: w dniu 23 czerwca 2022 roku w W. przy ul. (...) posiadał wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii środek odurzający zaliczany do		

	grupy I-P w postaci kokainy o wadze łącznej 1,46 g. netto, <i>tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii</i> w dniu 23 czerwca 2022 roku w W. przy ul. (...) w lokalu oznaczonym numerem (...) posiadał wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii substancje psychotropowe zaliczane do grupy IV-P w postaci 30 tabletek Clonazepamum 2 mg, <i>tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii</i>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	
W dniu 23 czerwca 2022 roku, pełniąc służbę patrolową, funkcjonariusz (...) W. II K. G. zauważył ok godz. 8.00 na wysokości posesji ul. (...) siedzącego na ławce w towarzystwie innej osoby oskarżonego A. K.. K. G. przystąpił do legitymowania oskarżonego, a także polecił mu wyjęcie rzeczy z kieszeni. Wówczas oskarżony odrzucił na chodnik zawiniątko z folii aluminiowej z zawartością	- protokół zatrzymania (k. 2) - protokół przeszukania (k. 5-6, 10-12) - protokół oględzin (k. 8-9, 14-15) - protokół użycia testera (k. 16) - protokół zatrzymania rzeczy (k. 28-30) - opinia z zakresu fizykochemii (k. 51-53)	

1,46 g kokainy. Następnie patrol policji udał się do miejsca zamieszkania oskarżonego, gdzie w szufladzie ujawniono opakowanie Clonozepamu z zawartością 30 tabletek, na które oskarżony nie miał recepty, a które zabrał ze sobą w trakcie wcześniejszej przeprowadzki i przechowywał w mieszkaniu.	- zeznania K. G. (k. 19-20) - wyjaśnienia oskarżonego (k. 24v, 128)	
2. Ocena DOWODÓW		
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
całość dowodów jw.	Sąd obdarzył całość wskazanych dowodów wiarą – korespondują one ze sobą wzajemnie, co nie miałyby miejsca, gdyby świadek nie złożył zeznań, a oskarżony wyjaśnień zgodnych z prawdą. Dodatkowo Sąd miał na uwadze, że świadek jest dla oskarżonego osobą obcą, dlatego też, zdaniem Sądu, nie miałby on interesu w złożeniu zeznań niezgodnych z prawdą. W odniesieniu do opinii biegłego Sąd nie stwierdził błędów w zakresie przeprowadzonych przez biegłego czynności badawczych, ani dowolności w zakresie sformułowanych na tej podstawie wniosków.	

	W odniesieniu do zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów Sąd uznał, że zostały one sporządzone przez osoby do tego uprawnione, stosownie do regulacji, określających ich formę i treść, stanowiąc tym samym wierne odwzorowanie okoliczności w nich opisanych. W konsekwencji Sąd nie znalazł podstaw, by dowodom tym i dokumentom odmówić wiary.	
2.2.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
opinia z zakresu informatyki śledczej (k. 41-49)	Opinia nie dotyczy okoliczności, związanej z którymkolwiek z przedstawionych oskarżonemu zarzutów, stąd Sąd pominął ją przy ustalaniu stanu faktycznego w niniejszej sprawie.	
3.PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięciaz wyroku	Oskarżony

#	3.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przepis art. 62 ust. 1 ustawy z dn. z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii penalizuje posiadanie, wbrew przepisom ustawy, środków odurzających lub substancji psychotropowych. Sąd Najwyższy w uchwale 7 sędziów z dn. 27.01.2011r. wskazał, że posiadaniem środka odurzającego lub substancji psychotropowej w rozumieniu art. 62 ustawy z dnia 21 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) jest każde władanie takim środkiem lub substancją, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia (I KZP 24/10, OSNKW 2011/1/2...). Jednocześnie Sąd Najwyższy wskazał, że narkotyk będący przedmiotem przestępstwa z art. 62 ustawy z 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii musi spełniać nie tylko kryterium przynależności grupowej do związków wymienionych w			

załącznikach do tego aktu prawnego, ale również kryterium ilościowe, pozwalające na jednorazowe użycie w celu osiągnięcia choćby potencjalnego efektu odurzenia lub innego charakterystycznego dla działania substancji psychotropowej (vide wyrok Sądu Najwyższego z dn. 11.03.2010r. o sygn. IV KK 432/09, LEX nr 583908).

Przestępstwo z art. 62 ust.1 można popełnić tylko umyślnie, z zamiarem bezpośrednim lub z zamiarem ewentualnym; zamiar ewentualny wystąpi np. wówczas, gdy sprawca, nie mając pewności co do rodzaju posiadanych środków, przyjmuje, że może to być środek odurzający, liczy się z możliwością popełnienia przestępstwa i na to się godzi (vide Łucarz K., Komentarz, Oficyna 2008).

W realiach niniejszej sprawy Sąd – na podstawie opinii biegłego H. W. – uznał, że posiadane przez oskarżonego substancje spełniły obydwa wskazane powyżej kryteria, tj. zarówno ilościowe, jak i jakościowe, pozwalając na osiągnięcie efektu odurzenia. Sąd nie powziął też wątpliwości, że oskarżony miał świadomość, iż posiadana przez niego każdorazowo substancja stanowi środek

odurzający – w odniesieniu do kokainy na świadomość taka wskazuje wprost fakt jej odrzucenia na chodnik, w odniesieniu do Clonozepamu zaś nazwa leku, jego forma i skład, jak i informacja o rygorach dostępności jest zawarta bezpośrednio na opakowaniu.			
#	3.2.Warunkowe umorzenie postępowania	I-III	
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
Sąd uznał stopień społecznej szkodliwości zarzuconych oskarżonemu czynów za nieprzekraczający stopnia, o którym mowa w art. 66 §1 kk. Sąd miał wprawdzie na uwadze, że przedmiotem ochrony ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest swoista ochrona zdrowia publicznego, a podstawowym argumentem na rzecz polityki prohibicji wobec narkotyków jest okoliczność, iż są to substancje o wyjątkowo szkodliwym charakterze, jednocześnie jednak Sąd nie mógł pominąć, że oskarżony posiadał kokainę w ilości umożliwiającej podział na 7-15 dawek, a zatem niepozwalającą na			

odurzenie większej liczby osób, lek Clonozepam zaś jest lekiem sprzedawanym w aptekach, a zatem znajdującym się w legalnym obrocie, przepisywanym chorym ze względu na działanie terapeutyczne. W tym stanie rzeczy Sąd stanął na stanowisku, że stopień społecznej szkodliwości zarzuconych oskarżonemu czynów podlega miarkowaniu.

Analogicznie Sąd ocenił też i stopień winy oskarżonego. Sąd miał na uwadze, że posiadaniem środków odurzających w realiach niniejszej sprawy oskarżony stwarzał zagrożenie wyłącznie dla siebie – ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika, by zamierzał on środków tych komukolwiek udzielić. Dodatkowo Sąd nie mógł pominąć, że oskarżony jest osobą młodą, o niewielkim doświadczeniu życiowym, czemu Sąd przypisuje posiadanie środków odurzających.

W tym stanie rzeczy Sąd stanął na stanowisku, że wobec oskarżonego możliwe jest warunkowe umorzenie postępowania, zważywszy, że dotychczas pozostaje on osobą niekaraną. Sąd uznał, że niniejsza sprawa miała w życiu oskarżonego charakter incydentalny i aktualnie zachodzi wobec oskarżonego pozytywna

prognoza, umożliwiającą warunkowe umorzenie postępowania.

Okoliczności powołane powyżej doprowadziły Sąd do przekonania, że pomimo umorzenia postępowania oskarżony będzie w przyszłości przestrzegać porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Jednocześnie wobec faktu, że oskarżony stanął pod zarzutem popełnienia dwóch czynów zabronionych, Sąd uznał, że w sprawie niniejszej okres próby winien zostać wyznaczony na czas maksymalny, przewidziany przez ustawodawcę, tj. na czas lat 3. W ocenie Sądu tak wyznaczony okres próby pozwoli na rzeczywistą weryfikację trafności sformułowanej wobec oskarżonego prognozy kryminologicznej. Nad pozytywnym przebiegiem okresu próby czuwać będzie kurator, pod dozór którego Sąd oddał oskarżonego.

Mając na uwadze treść art. 67 §3 kk Sąd nałożył na oskarżonego obowiązek uiszczenia świadczenia pieniężnego. Sąd uznał, że kwota 3.000 PLN, do uiszczenia której Sąd zobowiązał oskarżonego, będzie dla niego z jednej strony wymiernie dolegliwa, z drugiej zaś nie przekroczy jego możliwości zarobkowych,

w konsekwencji uświadamiając oskarżonemu konieczność przestrzegania przepisów prawa. O dowodach rzeczowych Sąd orzekł na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.		
4.Koszty procesu		
Punkt wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV	Sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych. Sąd w pełni podzielił stanowisko, iż regułą winno być obciążenie skazanych kosztami procesu, zaś czymś wyjątkowym zwolnienie od ponoszenia tych kosztów. Zwolnienie takie może nastąpić jedynie przy zaistnieniu przesłanek wskazanych w art. 624 §1 kpk, gdy istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie tych kosztów byłoby zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności (vide wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dn. 28.06.2012r. o sygn. I AKa 98/12, LEX nr 1217813). W realiach niniejszej sprawy Sąd okoliczności takich nie stwierdził.	

5.1Podpis	